

Univerzita Hradec Králové

zpravodaj UHK / zima 2013

ZE ŽIVOTA UNIVERZITY

- / Do třetice prezidentský den s profesorem Klausem
- / Noví děkani pojali své inaugurace s vtipem a nadhledem
- / Dvacet svíček na narozeninovém dortu FIM!
- / Co se skrývá pod častým souslovím „spolupráce s praxí“ na „Modré fakultě“?
- / Univerzita v gala
- / Aula se soudobou a nezaměnitelnou tváří
- / Togo or not to go? O co se média v případě zadržení doktoranda FF UHK R. Tobolky v Togu nezajímala...
- / International semestr pod taktovkou ESN Buddy System HK

TVŮRČÍ A VĚDECKÁ ČINNOST

- / Politologická elita na UHK
- / IX. Hradecké dny sociální práce
- / Díky univerzitě vzniklo jedinečné muzeum pravěku ve Všestarech

DÍÁŘ

- / Akademický filmový klub UHK se vrací
- / Noví docenti
- / Univerzita publikující
- / Zprávy generálního partnera

Do třetice prezidentský den s profesorem Klausem

Ondřej Tikovský, kancléř UHK

Již dlouho před desátou hodinou, na niž byl doslova v magický termín 12. 12. 2012 určen a ohlášén začátek vystoupení hlavy státu před studenty univerzity, se posluchárna Fakulty informatiky a managementu UHK, v tu dobu největší dostupná učebna univerzity, zaplňovala početnými zájemci o tuto mimořádnou událost. A s každou postupující minutou bylo zřejmé, že i přes využití všech dostupných volných míst a zákoutí sálu nebude možné uspokojit zvědavost všech, kteří na prezidentskou přednášku mířili. Čtvrt hodiny před očekávaným okamžikem již byla všechna sedadla beznadějně obsazena, mnozí příchozí je museli sdílet s kolegy, spokojit se s tzv. bidýlkem v horní části učebny či vzít za vděk indiánským sedem těsně před katedrou, za niž měl již každou chvíli zasednout profesor Václav Klaus. Dychtivá atmosféra v sále dokládala, že univerzitní publikum přišlo diskutovat s prezidentem republiky

s velkým očekáváním. Ostatně zvolené téma prezidentské lekce a debaty, jímž byly otazníky evropské integrace, náleží k těm vůbec nejžhavějším, na němž se štěpí názory mnohých. Potvrzením předpokladu velkého zážitku z rozpravy s mužem, jenž je celosvětově znám jako břitký kritik evropských struktur, byla i ohlášéná přítomnost berlínského dopisovatele švédského rozhlasu. A vskutku si reportér Daniel Alling nenechal královéhradeckou univerzitní disputaci s evropokritickým prezidentem ujít, vážil cestu ze svého německého působiště a zaujal místo v posluchárně FIM po boku svých českých kolegů žurnalistů a studentů.

S úderem desáté hodiny vkročil za doprovodu rektora univerzity prof. Josefa Hynka do zcela zaplněného sálu prezident a rovněž vysokoškolský profesor Václav Klaus a stanul tak již potřetí před akademickou obcí Univerzity

Hradec Králové. Jeho první návštěva v únoru 2005, již prezident republiky uskutečnil se svou chotí, byla věnována zejména besedě se studenty a pracovním rozhovorům s managementem školy. O tři roky později, v květnu 2008, vstoupil Václav Klaus do hlavní auly v taláru člena akademické obce, aby převzal rozhodnutím vědecké rady univerzity nejvyšší vyznamenání UHK. Velkou zlatou medaili obdržel za přínos ke svobodnému rozvoji hospodářství a za osobitý příspěvek do diskuse nad

moderními ideologiemi. A pouze renovace ústředního univerzitního shromaždiště neumožnila, aby na stejném místě vystoupil potřetí. Záměna sálu však byla jedinou obměnou poslední prezidentské návštěvy. Ostatní konstanty provázající setkání s Václavem Klausem zůstaly.

Jako obvykle i v prosinci 2012 totiž z prezidenta od prvního okamžiku vyzařovala chuť vést poctivou a zaujatou debatu, podat zanícený výklad a samo-

zřejmě, jak na profesora exaktní vědy náleží, i dokládat své postoje přesnými daty a grafy. A obdobně jako v roce 2005, využil k tomu i nyní s náramným gustem klasickou černou tabuli, jež nápadně kontrastovala se soudobými didaktickými zařízeními audiovizuálního parku posluchárny. Již jeho úvodní výrok o tom, že využívání moderních projekčních zařízení při výkladu je jistým symbolem zániku starého světa, a současně vyjádřená pochvala univerzitě za její připravenost nabídnout

konzervativně smýšlejícímu přednášejícímu klasické školní pomůcky uvolnily náladu v sále. A prach žlutých kříd ulpěvší na prezidentských rukách při výkladu významu křivek několika načrtnutých grafů byl dle profesora Klause dalším z řádných a náležitých znaků univerzitního prostředí.

Po úvodním výkladu obsahu knihy Evropská integrace bez iluzí již následovala diskuse. Studenti a také někteří přítomní z mimoakademické hradecké

veřejnosti se zajímali zejména o problémy Evropské unie, o prezidentův názor na její společnou zahraniční politiku, na přistoupení Turecka či otázky multikulturalismu ve srovnání s národní jedinečností. Kromě seriózní výměny postojů se závažným obsahem zaznělo v sále i několik odlehčených výroků. K takovým náležela i glosa, v níž Václav Klaus usoudil, že by někteří vrcholní unijní představitelé s ohledem na své postoje přezírající ekonomickou realitu jistě nebyli s to složit přijímací zkoušky na Univerzitu Hradec Králové. Ostat-

ně o kvalitě jejích studentů, o jejich schopnosti formulovat podstatu problémů, zájmu o dění i širokém rozhledu prezident hovořil ještě při slavnostním obědě s rektorem univerzity a primátorem města.

Shodně se začátkem prezidentova vystoupení uzavřel diskusi bouřlivý aplaus. Jakkoliv minutovník prezidentskému týmu velel ukončit setkání se studenty a pokračovat v programu dne, jehož důležitým momentem bylo odpolední jmenování nových minist-

rů na Pražském hradě, zůstal Václav Klaus ještě dlouhé chvíle na univerzitě ve středu posluchačů, kterým podepisoval svou poslední publikaci.

Zdaleka ne každá vysoká škola měla možnost opakovaně nabídnout svým studentům diskusi s hlavou státu. Skutečnost, že profesor Václav Klaus přijal pozvání rektora univerzity a v závěrečných exponovaných měsících svého prezidentského úřadu si vyhradil čas k cestě na Univerzitu Hradec Králové, je dle názoru vedení

školy potvrzením přízně a zájmu, které současný prezident nejvyššímu stupni vzdělávání věnuje.

Byl to den plný silných dojmů. Jeho atmosféru si bude moci přiblížit i veřejnost, neboť se sám prezident Klaus rozhodl zařadit snímek z návštěvy univerzity do knihy Rok desátý, která vychází v březnu. A občané Skandinávie se zase díky Danielu Allingovi (na snímku na str. 6) mohli do auly FIM UHK přenést na vlnách švédského rozhlasu prostřednictvím speciální reportáže.

Politologická elita na UHK

Pavla Springerová a Pavla Dočekalová, Katedra politologie FF UHK

Ještě na počátku právě skončeného semestru se na UHK při příležitosti konání V. ročníku Kongresu českých politologů sešla celá politologická špička České republiky. Politologický kongres pořádala Katedra politologie Filozofické fakulty UHK ve spolupráci s Českou společností pro politické vědy. Tradice Kongresu českých politologů sahá do roku 2000, kdy se uskutečnilo první takové setkání v Brně. O tři roky později na ně navázal pražský kongres, v roce 2006 olomoucký a zatím poslední se uskutečnil v roce 2009 v Plzni. Kongresy poskytují fórum zejména pro setkávání české politologické obce a pro reflexi výsledků jejího bádání.

Královéhradecký kongres pokrýval celou řadu témat, která dokazovala pestrost současné politologie a rozsah jejího bádání. Účastníci, kterých se na kongresu sešlo více než 120, debatovali například o výzkumu české politiky, o lokální a krajské politice,

politickém extremismu a radikalismu, politických stranách, veřejných politikách, parlamentarismu, volbách, občanské společnosti či integračních procesech. O tom, že řada témat je nutně mezinárodního charakteru a že setkání není zdaleka omezeno jen na české politology, svědčí i to, že jako hlavní řečník na kongresu vystoupila jedna z nejvýraznějších postav světové politologie profesor Scott Mainwaring z americké University of Notre Dame, který přednesl projev na téma „Vzestup a pád demokracií a diktatur: Latinská Amerika od roku 1900“. Profesor Mainwaring, autor řady odborných publikací, patří k respektovaným expertům na problematiku demokratických a autoritářských režimů, demokratizace, politických institucí, politických stran a stranických systémů, přičemž geograficky se zaměřuje zejména na oblast Latinské Ameriky, která je jedním z klíčových vědeckých pilířů odborné orientace Katedry politologie FF UHK.

Noví děkani pojali své inaugurace s vtipem a nadhledem

Ondřej Tikovský, kancléř UHK

Zpravodaj univerzity přinesl ve svém předchozím vydání rozhovory s novými představiteli pedagogické a filozofické fakulty univerzity. Avšak teprve v závěru podzimu završili oba dva akademičtí hodnostáři fázi nástupu do svých funkcí tradičním obřadem inaugurace, tedy převzetím děkanových insignií. Jak vtipně poznamenal docent Pavel Vacek, děkan PdF UHK, stalo se tak v jeho případě šest měsíců a sedm dní od vlastního jmenování. Necelých pět měsíců pak uplynulo mezi uvedením do funkce děkanky Filozofické fakulty UHK do chvíle, než byla odznaky děkanství dekorována dr. Pavlína Springerová. Ve svém slavnostním vystoupení však děkan Vacek sdělil, že mu výše zmíněný půlrok zkušeností ve vedení fakulty již do určité míry umožnil zaujmout realističtější pohled na cíle, k nimž lze fakultu dovést. A rovněž děkanka Springerová představila jasná očekávání, s nimiž spojuje výkon svého mandátu. Náhled obou osobností

nad svěřenými úkoly i optimistický duch obou slavností věrně dokládají dvě ukázky ze slavnostních projevů.

Doc. Vacek 17. prosince 2012 v historické aule budovy děkanátu PdF uzavřel své vstoupení slovy: „Jsem ve věku, kdy by měl člověk spíše bilancovat, a nikoliv se pouštět do nových dobrodružství, jakkoliv se k funkci děkana toto označení nehodí. Mluvme tedy raději o výzvě... Jistěže jsem zvažoval a činím tak čas od času i nyní, zda mi stojí za to vzít na sebe břímě tak náročné, jako je vedení fakulty, zda lze úbytek sil vyvážit zkušeností, pošetilost pokročilejšího věku moudrostí... V tomto kontextu mě naplňuje především optimismem, že na tuto práci nejsem sám, že jsem obklopen skupinou dělných a pozitivně nastavených osob a že celkově lidský potenciál fakulty je značný a – dle mého hlubokého přesvědčení – i velmi perspektivní. Věřím, že se nám společně dílo podaří!“

A obdobný optimismus projevila i děkanka Springerová 28. listopadu 2012 v domě U Špuláků v historické části Hradce Králové, kde se shromáždili hosté její inaugurace: „... Na závěr mi dovoluji jedno krátké barevné zamyšlení. Heraldickou barvou naší filozofické fakulty je barva zelená, která může u lidí vyvolávat různé asociace počínaje mimozemšťanem, greenhornem přes program zelená úsporám až po známý mátový likér. Některé jihoamerické indiánské kmeny mají ve své řeči dokonce desítky výrazů pro pojmenování zelené.

Nicméně já jsem přesvědčena, že pro Filozofickou fakultu Univerzity Hradec Králové je zelená především barvou poukazující na princip přirozeného a zdravého růstu a na schopnost vyživovat vyvíjející se organismus. Ať se tedy daří naší zdravě zelené Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové!“

Snímek na straně 10 zachytil děkana Vacku při jeho inauguračním vystoupení v plné oficialitě jeho úřadu, zatímco obrázek na protější straně již dává nahlédnout na uvolněné ovzduší

společenského setkání, jež následovalo po předání děkanských odznaků FF UHK dr. Springerové. Se sklenkou v ruce jí mezi prvními blahopřál dřívější děkan fakulty a nyníjší prorektor dr. Petr Grulich.

Na FF UHK pokračuje fakultní management v nezměněném složení, tedy s dr. Jiřím Štěpánem, dr. Pavlou Dočekalovou a dr. Karlem Koubou jako proděkany. Na PdF UHK nový děkan nejužší vedení obměnil. S proděkankou doc. Martinou Maněnovou se nově na

řízení fakulty podílejí doc. Iva Jedličková, dr. Leona Stašová a dr. Václav Víška.

Celá univerzita rovněž nově otevřela příležitosti k zdravé soutěži na pozicích středního managementu, tedy vedoucích kateder a ředitelů ústavů. Každé čtyři roky se nadále o řízení těchto fakultních součástí mohou v otevřeném výběrovém řízení ucházet všechny osobnosti z akademického prostředí, které o to projeví zájem. Univerzita si od opatření slibuje zvýšení své kondice v konkurenci vysokých škol.

Dvacet svíček na narozeninovém dortu FIM!

Ondřej Tikovský, kancléř UHK, a Věra Palánová, děkanát FIM

V polovině února 2013 by se pracovníci Fakulty informatiky a managementu UHK měli pomyslně notně nadechnout, aby zdárně sfoukli již dvacet svíček na narozeninovém dortu své fakulty. Právě 15. února v roce 1993 totiž na monofakultní Vysoké škole pedagogické v Hradci Králové, tehdy mladé toliko několik málo týdnů, zahájila činnost Fakulta řízení a informačních technologií. V obvyklém rozsahu Zpravodaje není možné popsat někdejší vpravdě skromné začátky, naplněné nicméně velkými očekáváními a chutí, jež fakultě daly dodnes zřetelnou vůli a elán do práce. A vzpomínání ostatně ani není účelem, neboť FIM je moderní školou ryzí přítomnosti. Za dvě dekády se z tehdejšího benjamínka stala zcela tradiční a nezastupitelná součást struktury univerzity i vysokoškolského spektra Královéhradeckého kraje a jeho metropole. Fakulta za tu dobu změnila název, staré sídlo přesunula do soudobé účelové budovy,

jejíž otevření v roce 2008 potvrdilo pro FIM typický „drive“, za dobu své existence vzdělala přes pět tisíc studentů, kteří se velmi dobře uplatňují ve svých zaměstnáních, a především si svými aktivitami vydobyla solidní jméno a dobrou pověst. Zkrátka Modrá fakulta, jak bývá FIM díky barvě svého vizuálního obrazu nazývána, má jasnou tvář a obsah.

Zpravodaj však nechce suplovat výroční zprávy obsahem ani stylem a opakovat o fakultě údaje a množství ukazatele, které jsou snadno dohledatelné jinde. Fakulta si vždy zakládala na tom, že její pracovníci mají maximální chuť do práce pro svou firmu, a usilovala o to, aby studenti získali ke své škole vřelý vztah. Místo úřední řeči čísel o oborech či projektech a jazyku strategických dokumentů proto univerzitní časopis v následujících řádcích nabízí pohled na FIM UHK prostřednictvím zástupců tří

skupin, které jsou s fakultou spojeny. Za současné studenty odpověděla na otázky redakce Alena Vejsadová (dále jen AV), jako zástupce absolventů byl osloven Ing. Jan Macháček, úspěšný programátor žijící ve Spojeném království a mj. autor několika odborných publikací vydaných ve Velké Británii, a za profesorský sbor Modré fakulty

nahlédla na své pracoviště prof. Hana Skalská, renomovaná statistička a do loňského podzimu vedoucí Katedry informatiky a kvantitativních metod. Jejich odpovědi potvrzují, že FIM a její studijní a pracovní atmosféra zkrátka zanechávají v lidech emoční náboj. A to je jistě dobrá vizitka. Blahopřejeme, milá FIM!

Co se Vám jako první vybaví, řekne-li se FIM?

AV: „Těch slov je několik, momentálně se mi vybavují ‚otevřené možnosti‘. Protože na fakultě jsem měla možnost zapojit se do dění a ovlivnit, jak funguje fakulta a univerzita pomocí působení v akademických senátech. Je jen na nás, studentech, jak nás fakulta obohatí. Otevřené možnosti znamenají i další aktivity mimo studium, a to potkávání přátel díky studentským organizacím a jiným činnostem.“

JM: „To byly časy! Programování jen tak, pro zábavu. A – s odstupem času – možnost učit se něco nového jen tak, bez žádných omezení. Také s odstupem času železná trpělivost vás všech, když jste z toho ‚materiálu‘ museli ‚vytáhnout něco u zkoušek‘.“

HS: „Silné dojmy ve mně zanechala první návštěva fakulty při konkurzu na místo odborného asistenta. Tehdy mne překvapilo neobvykle milé a srdečné přivítání usměvavou sekretářkou děkana. V době konkurzu jsem si nebyla úplně jistá, zda nebudu později litovat změny zaměstnání, ke které jsem se chystala, a své definitivní rozhodnutí jsem pro svůj klid podložila jedním ze zákonů profesora Parkinsona, podle něhož lze na budoucnost neznámé organizace soudit z prvního dojmu, jaký na vás zanechá. Tedy jsem začala věřit ve šťastnou budoucnost fakulty.“

Jaké místo zaujímá či zaujímala fakulta ve Vašem životě?

AV: „Na FIM jsem strávila více jak čtvrtinu svého života, proto je fakulta pro můj život významná. Během svého studia jsem se učila nejen v posluchárnách a učebnách, ale i mimo ně. Zdokonalila jsem se v komunikačních dovednostech, zjistila jsem, kam chci směřovat své kroky po dokončení studia. Dalo by se říct, že jsem tu dospěla a připravila se na praxi.“

JM: „Při studiu poměrně významné, ve zkouškovém období přímo hlavní místo. I dnes se rád vracím, a to hlavně proto, že bych rád ukázal studentům, že všechny ty komplikované principy jsou skutečně používané v praxi. Kdybych věděl, že pokusy v Prologu se jednou budou úžasně hodit v Erlangu, kdybych měl možnost vyzkoušet Haskell nebo Lisp/Scheme, možná, že by se mi dnes pracovalo trochu lépe, rychleji, radostněji. Teď <strike>kecám</strike> možná trochu přeháním.“

HS: „Vstřícnost jako charakteristiku spojenou pro mne s prvním poznáním FIM jsem později zaznamenala i ve vztahu zaměstnanců ke studentům, u vedení fakulty i katedry a u svých spolupracovníků. Posléze jsem k těmto dojmům připojila další typický jev této fakulty. Byl to pocit příležitosti, možnosti a současně nutnosti účastnit se na kolektivním formování cílů a na jejich realizaci. V období rozvoje fakulty

byly před námi stále nové cíle a úkoly, které pro každého znamenaly nezbytnost věnovat se plně práci na fakultě. Současně to byla příležitost pro vlastní realizaci a možnost podílet se na vývoji fakulty. Rozvoj fakulty byl podmíněný a možný pouze díky profesnímu zázemí silných a pracovitých vůdčích osobností a vizionářů nejen v jejím vedení, kteří se zde sešli se společným cílem vybudovat perspektivní instituci. Současně měli schopnost formovat a motivovat pracovní kolektiv a vytvářet příležitosti jeho rozvoje.“

A jaké to vlastně je či bylo „žít s FIM“?

AV: „Mít možnost žít s FIM patřilo mezi má nejlepší rozhodnutí. Protože jsem mohla studovat na fakultě, kde bylo možné komunikovat s vyučujícími otevřeně. FIM pro mě není pouze fakultou, na které jsem studovala, ale i rodinou, ke které se chci vracet.“

JM: „Pro mě až strašně jednoduché. Stačilo se prokousat tím, co mě zrovna nebavilo, a potom mít spoustu času a inspirace na všechno ostatní.“

HS: „Fakulta je spojená s budoucností a osobními ambicemi našich studentů. Jejich studijní úspěchy nebo neúspěchy jsou určeny náročností úkolů, které na ně klademe, mírou jejich vlastního snažení, vyzrálostí jejich cílů, motivací a jejich schopnostmi své cíle plnit a uchopit příležitosti, které se jim na-

bízejí. Můj život s FIM je tedy spojen s mými studenty, s jejich postoji ke studiu, výsledky studia a také s pozorováním, jak si absolventi FIM vedou v praxi a jaké našli uplatnění. Těší mne absolventi, kteří FIM považují za svoji fakultu a rádi ji doporučí svým následníkům a kteří nadále udržují kontakty s námi i s našimi studenty.“

S jakým přáním byste fakultě gratulovali do dalších 20 let?

AV: „Fakultě přeji jen to nejlepší, kvalitní vyučující, které baví jejich práce, a zapálené studenty, kteří jsou ochotni studovat a dále se rozvíjet. Pak bych přála fakultě, aby se i nadále rozrůstala a byla stále úspěšná ve spolupráci s firmami. A samozřejmě, aby fakultě přibývalo kulatých narozenin a abychom mohli slavit ještě další kulatá výročí.“

JM: „Jen houšť a větší kapky! Programování a informatika je komplikovaná, ale krásná věc. Je to jeden z mála oborů, kde stačí jenom spousta času a práce. FIM, zaměstnancům a studentům bych přál, aby k té spoustě práce a času měli i dostatek štěstí.“

HS: „Fakulta je živý organizmus, a tak bych jí přála, aby moudře, správně a včas rozpoznala možná rizika svého budoucího vývoje, aby s bezpečným předstihem aktivizovala své příležitosti a aby tyto snahy ocenili v hojném počtu její budoucí studenti a absolventi.“

Co se skrývá pod častým souslovím „spolupráce s praxí“ na „Modré fakultě“?

Petra Poullová, proděkanka FIM UHK

„Spolupráce s odběratelskou sférou.“ Toto spojení se velmi často objevuje ve strategických dokumentech univerzity i jednotlivých fakult. Na první pohled vypadá velmi úředně, jako něco, co je nutné v dokumentech uvádět, ale co ve skutečnosti nemá žádný obsah.

Jaká je realita? Fakulta informatiky a managementu spolupracuje více než pět let s Hradeckým IT klastrem. Před devíti lety byla u prvních jednání o jeho vzniku, jako jeden z rodičů prošla více než tříletým „prenatálním“ stadiem a v roce 2008 se stala zakládajícím členem sdružení. Hradecký IT klastr je sdružením právnických osob se sídlem nebo místem podnikání převážně na území Královéhradeckého kraje, které působí v odvětvích informačních

a komunikačních technologií a v dalších navazujících službách, zahrnuje střední a vysoké školy a nestátní organizace, které se těmito technologiemi zabývají. V současné době má 20 členů. S většinou z nich fakulta úzce spolupracuje.

Vzájemná spolupráce se odehrává v různých rovinách a rozličnými způsoby. Každoročně na fakultě probíhá veletrh pracovních příležitostí HIT kariéra, v jehož rámci mohou studenti poznat jednotlivé firmy, zúčastnit se zajímavých přednášek odborníků z praxe, dohodnout si téma bakalářské či diplomové práce a navázat potřebné kontakty pro budoucí uplatnění nebo okamžitou brigádu. Spolupráce s odborníky z praxe se studentů dotýká nejen v rámci zvaných přednášek. Spolu s Hradeckým IT klastrem

fakulta vytvořila pět expertních skupin – Datové inženýrství, Komunikační technologie, Podniková informatika, SW inženýrství a Znalostní technologie, v nichž aktivně působí experti z deseti informatických firem a věnují se inovaci studijních plánů až po úroveň obsahu jednotlivých předmětů. Mimo vypisování témat závěrečných prací mají firmy i možnost zveřejňovat tzv. praktické projekty, v jejichž rámci studenti pro zadavatele řeší konkrétní úkol v rozsahu 150 hodin práce.

„Spolupráce s odběratelskou sférou“ probíhá nejen na úrovni výuky. Fakulta se v minulých třech letech intenzivně podílela na projektu OPPI Spolupráce – klastry HIT klastr, v jehož rámci pracovníci a zvláště doktandi fakulty pracovali ve 12 výzkum-

ných týmech klastru. Díky vazbám s partnerskými společnostmi získala fakulta v minulých dvou letech mimo jiné 13 tzv. inovačních voucherů za více než 1 250 000 Kč.

Tato spolupráce je tedy všestranně přínosná nejen pro studenty, kteří mají možnost získat poznatky, jež po nich budou požadovat jejich budoucí zaměstnavatelé, a zároveň navázat potřebné kontakty, ale i pro fakultu, která tímto způsobem zkvalitňuje výuku, zvyšuje možnost uplatnění svých absolventů, má možnost podílet se na řadě výzkumných projektů a transferu technologií do praxe, a samozřejmě i pro firmy, které se mohou podílet na kvalitní přípravě budoucích zaměstnanců a řešit výzkumné projekty, na které nemají dostatečnou kapacitu.

Univerzita v gala

Ondřej Tikovský, kancléř UHK

Český komorní orchestr pod univerzitní duhou.

Výročí událostí obou památných sedmáctých listopadů zaujímá významné místo v kalendáři života českých vysokých škol a Univerzita Hradec Králové není výjimkou. Již čtyři roky pořádá při příležitosti Dne boje za svobodu a demokracii slavnostní setkání svých pracovníků a jejich životních partnerů s významnými osobnostmi spolupracujícími s univerzitou, s představiteli veřejného, kulturního a duchovního života nejen města a kraje, ale i s hosty zastupujícími podnikatelskou sféru, partnerské školy a mnohá další zařízení či oblasti, s nimiž je vysoká škola v kontaktu.

Pátý ročník těchto večerů byl výjimečný v několika ohledech. Již samotný žánr zvolený k náplni umělecké části večera předurčoval ještě o něco slavnostnější formu i atmosféru. Program pojatý jako operní galavečer otevřel Český komorní orchestr řízený Andrea-sem Sebastianem Weiserem proslulým preludiem k Te Deum Marca-Antoina Charpentiera a studentskou hymnou Gaudeamus igitur. V tomto slavnost-

ním rámci se již slova ujali prorektor dr. Petr Grulich a rektor univerzity prof. Josef Hynek, kteří spolu s primátorem města Hradec Králové dr. Zdeňkem Finkem a Ing. Jiřím Pěnkou z představenstva Elektráren Opatovice ocenili výjimečné studenty přispěvší k šíření dobrého jména univerzity. Kromě čestných uznání a věcných darů získal každý z mladých úspěšných kolegů i stipendium poskytnuté právě zmíněnou elektrárenskou akciovou společností. Se zásluhami a úspěchy studentů se čtenáři mohou seznámit v závěru textu.

Ve svém vystoupení rektor univerzity vybídl přítomné pracovníky k tomu, aby si uchovali chuť a zaujetí pro oblasti svých činností a také přesvědčení, že i v nevelkém prostředí, ať již instituce, společnosti či země, lze dosáhnout velkých věcí. Učinil tak s odkazem na z dnešního pohledu obtížně pochopitelné peripetie umělců a jejich děl, kteří se ve své době mnohdy museli potýkat s dočasným neporozuměním, překážkami

či přímo ranami osudu. Dnes však o mimořádné kvalitě děl Mozartových, Smetanových a Dvořákových, jež zazněla v druhé části večera, nikdo ani na okamžik nepochybuje. A těšit se z nich mohli i univerzitní hosté.

Báječný orchestr navazující na tradici talichovské interpretace, dirigent s mezinárodní zkušeností a oba sólisté, pěvecky i herecky spontánní a přesvěd-

čivá sopranistka Kateřina Kněžíková a charismatický barytonista Martin Bárta, podali ryzí výkony. Kromě ukázek z Figarovy svatby, Dalibora a Tajemství si posluchači mohli vychutnat mj. tklivý zpěv Händelovy Almireny, slavný duet prostopášníka Giovanniho a Zerliny či jásavou skřivánčí píseň Barčete ze Smetanovy Hubičky. Závěrečný vzkaz účinkujících a pořadatelů přítomnému publiku vyjádřil patrio-

tický dvojzpěv Julie a Bohuše „My cizinou jsme bloudili“ z půvabného Dvořákovy Jakobína. Nejen dobrou mysl bez tísně a srdce bez chmur přáli umělci univerzitě. Svými výkony předali energii, jež byla vzpruhou všem přítomným a která jistě v dobrém zapůsobila na klima a pracovní atmosféru Univerzity Hradec Králové. Její galavečer s přehlídkou nejlepších studentů byl dalším šťastným milníkem na její cestě.

Mgr. Andrea Berková (doktorandka oboru Informační a komunikační technologie ve vzdělávání, PdF, oceněna na návrh PřF) byla v letech 2011 a 2012 členkou řešitelského týmu projektů specifického výzkumu. Aktivně se účastnila mezinárodní konference Mathematical Models for Engineering Science ve Španělsku v roce 2011 a mezinárodní konference Mathematical Methods, Computational

Techniques and Intelligent Systems ve Španělsku v roce 2012. Její konference příspěvky jsou publikovány, jsou hodnoceny v RIVu a očekáváme jejich zahrnutí do databází Scopus a Web of Science.

Lucie Černá (bakalářský obor Hra na nástroj a sólový zpěv se zaměřením na vzdělávání a Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání, PdF) podala výborné umělecké výkony. Např. získala 3. místo na Mezinárodní interpretační soutěži v Ružomberku v kategorii sólový zpěv. Hodnoceno je také její nastudování a vynikající provedení árií z oper Wolfganga Amadea Mozarta s Komorní filharmonií Pardubice na slavnostním koncertu PdF UHK v rámci Pedagogických dnů 2012.

Bc. Tomáš Dittrich (absolvent bakalářského oboru Aplikovaná informatika, FIM) získal za práci „Migrace aplikací do prostředí cloudu“ v roce 2011 první místo ve vývojářské soutěži společnosti Microsoft O nejlepší aplikaci běžící na Windows Azure a získal certifikaci Microsoft Windows Azure Certified.

Mgr. Lenka Doležalová (absolventka magisterského studia Učitelství pro první stupeň základní školy, PdF) zvítězila se svou diplomovou prací na téma „Aktivizační metody a formy práce ve výuce matematiky na 1. stupni ZŠ“ v česko-slovenském finále soutěže SVOČ 2012. V akade-

mickém roce 2010/2011 pak jmenována vedla otevřený didaktický seminář z matematiky určený širokému okruhu studentů a učitelů.

Iveta Havelková (bakalářský obor Textilní tvorba, PdF) v roce 2012 získala v konkurenci 13 evropských univerzit 3. místo v mezinárodní soutěži Young Contract Creations Award Upholstery. Velmi úspěšně se účastnila prestižního veletrhu textilního designu Heimtextil ve Frankfurtu nad Mohanem. Tato kreativní studentka pravidelně vystavuje svá designérská díla i na jiných mezinárodních výstavách a veletrzích.

Bc. Vladimír Heuler (navazující magisterské studium Učitelství pro střední školy, obor Hra na nástroj – Hudební výchova, PdF) podal výborné umělecké výkony a získal 2. místo na Celostátní interpretační soutěži studentů pedagogických fakult v Plzni. Oceněn byl i za nastudování a vynikající provedení Klavírního koncertu a moll Edvarda Griega s Komorní filharmonií Pardubice na slavnostním koncertu PdF UHK v rámci Pedagogických dnů 2012.

Bc. Martina Honsová (absolventka bakalářského oboru Jazyková a literární kultura, PdF) získala prestižní cenu Edvarda Beneše 2. stupně v kategorii Sociologie. Tato cena je jednou z nejvýznamnějších českých vědeckých soutěží pro mladé historiky

a sociology. Jmenovaná získala cenu v letošním 17. ročníku soutěže za práci s názvem „Obraz informování o vraždě Jakuba Šrámka ve zpravodajství České televize a v TV Nova“.

Ing. Markéta Horáková (absolventka navazujícího magisterského oboru Aplikovaná informatika, FIM) získala za diplomovou práci „Technologické a personální nároky zavedení Business Intelligence ve firmě“ ocenění udělené Českou společností pro systémovou integraci za přínos v oblasti Business Intelligence a řízení podnikové výkonnosti.

PhDr. Tomáš Hradecký (doktorand v oboru České a československé dějiny, FF) dosáhl mimořádných výsledků v publikační a organizační činnosti. Je autorem odborné a v RIVu hodnocené monografie s názvem „Poválečné Děčínsko 1945–1948“, která se zabývá poválečným politickým, hospodářským, sociálním a kulturním vývojem okresu Děčín. Jmenovaný byl v letech 2010–2012 řešitelem či spoluřešitelem 4 projektů specifického výzkumu, pracuje jako jeden z redaktorů recenzovaného časopisu Východočeské listy historické a podílí se na organizování vědeckých konferencí Filozofické fakulty UHK.

Adéla Ježková (studentka magisterského oboru Učitelství pro 1. stupeň základní školy, modul tě-

lesná výchova, PdF) podala vynikající výkony v oblasti sportu. Jako členka sportovního klubu Aerobic Oxygen Příbram – OxyFan se opakovaně stala mistryní světa ve sportovním aerobiku a v loňském roce také mistryní Evropy v kategorii step aerobik. Loňský mistrovský titul získala na podzim 2012 na mistrovství světa v Holandsku.

Bc. Andrea Jiskrová (absolventka bakalářského oboru Hra na nástroj a sólový zpěv se zaměřením na vzdělávání a Hudební kultura se zaměřením na vzdělávání, PdF) byla oceněna za výborné umělecké výkony, zejména 1. místo v Celostátní interpretační soutěži studentů pedagogických fakult v Plzni v kategorii hra na housle.

Mgr. et Mgr. Michaela Kudynová (doktorandka v oboru Latinskoamerická studia, FF) dosáhla mimořádných výsledků v publikační a organizační činnosti. Je spoluautorkou odborné a v RIVu hodnocené monografie s názvem „Západní Sahara – zapomenutý konflikt“. V současné době je řešitelkou projektu specifického výzkumu, v jehož rámci absolvovala výzkumný pobyt ve Venezuele. Michaela Kudynová také působí jako redaktorka recenzovaného časopisu Journal of Ibero-American Studies a podílí se na organizování vědeckých konferencí Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové.

Ing. arch. Kateřina Lehká (bakalářský obor Grafická tvorba a multimedia, PdF) získala cenu Univerzity J. E. Purkyně ve studentské kategorii v celostátní soutěži Grafika roku 2012. Dále v téže soutěži získala čestné uznání v profesionální kategorii Počítačová grafika. Jmenovaná je také spoluautorkou vítězného prostorového řešení interiéru Filharmonie HK pro festival Hudební fórum 2012.

Kateřina Šafránková (bakalářský obor Učitelství pro mateřské školy, PdF) je členkou reprezentačního atletického týmu České republiky. Naši republiku reprezentovala na loňských Letních olympijských hrách v Londýně v disciplíně hod kladivem a zařadila se tak mezi malé množství studentů Univerzity Hradec Králové, kteří během svého studia závodili na největším sportovním svátku světa.

Bc. Martin Štěpánek (absolvent bakalářského oboru Grafická tvorba a multimedia, PdF) získal v letošním

roce 2. cenu v prestižní mezinárodní soutěži Mladý obal, a to za návrh obalu na čaj Junan Green. Dále získal čestné uznání ve studentské kategorii soutěže Grafika roku 2012.

Pavla Truncová (bakalářský obor Archivnictví – historie, FF) dosáhla mimořádných výsledků v badatelské a publikační činnosti. Podílela se na výzkumu dějin města Skutče v odborném týmu autorů vedeném dr. Emilem Voráčkem z Historického ústavu Akademie věd České republiky. Následně se stala autorkou dvou kapitol rozsáhlé odborné a v RIVu hodnocené monografie „Dějiny Skutče“, která je výsledkem uvedeného výzkumu a současně prvním souborným zpracováním dějin tohoto města. Od začátku roku 2012 pak jmenovaná pokračuje pod vedením téhož koordinátora na badatelském výzkumu a přípravě odborné monografie o dějinách města Luže. V současné době je na odborné stáži ve Státním archivu v korutanském Celovci.

Andiam! Don Giovanni Zerlinu opět přemluvil...

Aula se soudobou a nezaměnitelnou tvář

Ondřej Tikovský, kancléř UHK

Velká aula Univerzity Hradec Králové prošla v uplynulých měsících rozsáhlou a nákladnou renovací. Jejím smyslem bylo modernizovat prostředí a vybavení největšího univerzitního sálu, jenž kromě přednášek slouží k akademickým obřadům, jakými jsou imatrikulace a promoce. Univerzitní aula byla otevřena roku 1997 spolu s Objektom společné výuky, první stavbou postupně budovaného kampusu Na Soutoku v Hradci Králové. Po patnácti letech intenzivního využívání nyní tento prostor prodělal zásadní proměnu, a to nákladem více než čtyř milionů korun poskytnutých z vlastních zdrojů univerzity, z Fondu rozvoje vysokých škol a z prostředků Institucionálního rozvojového plánu UHK.

Základním požadavkem univerzity bylo proměnit atmosféru sálu a vtisknout mu nezaměnitelnou univerzitní vizuální identitu. Tohoto úkolu se ujal architekt Miroslav Gebas, který zcela změnil barevné řešení interiéru

a doplnil jej mj. o originální vzory provedené na stěnách. Jeho snahou bylo docílit soudobého vzhledu blízkého studentům a současně vytvořit prostředí poskytující z výtvarného hlediska odpovídající rámec akademickým obřadům. Aula je nyní nově vybavena i technikou současné generace. Díky ní bude možné např. při konferencích a kongresech přenášet obraz a zvuk ze sálu do ostatních univerzitních objektů. Důležitou novinkou je také bezbariérový přístup na pódium.

Renovovaná aula byla slavnostně otevřena za účasti rektora univerzity prof. Josefa Hynka v pondělí 21. ledna 2013. Spolu s aulou začal na univerzitě sloužit i dětský koutek, který je k dispozici dětem zaměstnanců a studentů. Velkou poptávkou po takovém zařízení dlouhodobě projevovali zejména dálkoví studenti. Ti nyní získávají možnost příjemně zaměstnat své potomky v herním koutku po dobu, v níž se musejí věnovat svým studijním povinnostem.

Togo or not to go?

Prostřednictvím hlavních zpravodajských relací se loňského podzimu mohla snad celá republika seznámit s nesnázemi studenta FF UHK dr. Radima Tobolky. Doktorand oboru Politologie – latinskoamerická studia byl při svém výzkumném pobytu hrazeném fakultou zadržen v hlavním městě Toga Lomé. Doktor Tobolka zpracovává problematiku fungování politických stran ve vybraných afrických státech a v rámci své badatelské cesty hovořil v Burundi a později v Togu se zástupci různých politických uskupení, přirozeně nejen vládních, ale i opozičních. Několik dní před jeho plánovaným návratem se začal odvíjet dosti dobrodružný příběh jeho nikdy nezdůvodněného zadržení. Univerzitní Zpravodaj se zajímal o pohled dr. Tobolky na souvislosti příběhu a především tématu studia, které média ponechávala stranou své pozornosti. S dr. Tobolkou hovořil dr. Tikovský.

Pane doktore, příběh Vašeho tožského pobytu, včetně jeho nedobrovolného prodloužení, patrně většina čtenářů zná z médií. Mohl byste přesto alespoň ve stručnosti prozradit, co vede původním vzděláním lékaře k tomu, aby od rodiny vyjížděl na badatelské služební cesty do zemí nestabilních či pro většinu z nás neznámých, jejichž politické klima chce popsat a zhodnotit?

Studium medicíny byla moje volba pouze částečně. Psal se rok 1988. Myslel jsem si tehdy, že mě zajímá psychologie. Obor byl ale ideologicky zmrzačený, navíc bylo extrémně

obtížné se na psychologii v Praze dostat. Medicína, kde se lze věnovat psychiatrii a lékařské psychologii, mi připadala jako dobrý kompromis. Obor je také více „přírodovědný“, tedy méně korumpovatelný marxismem-leninismem. Intelektuálně mě medicína nikdy nezaujala, dodnes mám pocit, že ustrnula někdy v první polovině 20. či snad v 19. století. Navíc jsem trpěl i kvůli tomu, že jsem se neuměl učit, postupoval jsem naprosto neefektivně. V druhém ročníku se zhroutil komunistický režim a já jsem současně zjistil, že mě příliš nezajímá ani psychologie ani psychiatrie. Začal jsem pátrat po „svém“ oboru, chodil jsem

do Klementina a listoval si v knihách. Po pár měsících jsem zjistil, že mě zajímají přesně ty otázky, které si kladli a kladou sociální antropologové či někteří etnologové. Dnes bychom tuto vědní disciplínu mohli jednoduše nazvat srovnávací sociologií. Má to ale dva háčky. Na rozdíl od sociologie tyto obory vznikly z šoku, kterým si prošli ti, kdo byli konfrontováni s běžným životem mimoevropských společností. A za druhé sociální antropologie „vymyslela“ svou vlastní výzkumnou metodu, a to účastné pozorování. Tedy pozorujete lidi kolem sebe, ale v rámci možnosti se zároveň příslušných aktivit účastníte. A ukázalo se, že trvá přibližně dva roky takového účastného pozorování, než pochopíte, co se vlastně v tu kterou chvíli děje. Účastné pozorování dnes dle potřeby užívají i ostatní sociální vědy (sociologie, ekonomie, politologie) i třeba sociální psychologie. Mezitím jsem bojoval s memorováním velkých objemů látky na medicíně. Na zkoušku z biochemie jsem se učil 250 hodin čistého času. Pak jsem silou vůle složil i zkoušku z fyziologie, čímž jsem ukončil druhý ročník. To se pak už nechce člověku mávnout rukou a jít od toho. Diplom z antropologie nebylo tehdy možné dostat. Na konci třetího ročníku medicíny jsem se konečně naučil učit, dál šlo všechno poměrně hladce. Na medicíně mě bavilo setkávání se s pacienty a pak detektivní stránka věci: o co vlastně jde? V čem je problém? Nikdy jsem ale

neuvažoval pouze ve smyslu, jakou chemikálii lze pacientovi podstrčit. Léčení mě zajímalo i jako sociální situace: proč se ti lidé (pacienti, lékaři, sestry atd.) chovají tak, jak se chovají? Antropologie se v Praze začala pomalu etablovat, tak jsem studoval oba obory současně. Dokonce jsem málem na tehdejší Institutu základů vzdělanosti UK, který se později přeměnil na fakultu humanitních studií, získal magisterský diplom z obecné antropologie. Obhájil jsem magisterskou práci a kromě jedné složil všechny státní zkoušky. Natruc jsem pak odmítl jít na druhý termín, je to dlouhá historie, psal se již rok 1998.

V roce 1997 po ukončení lékařské fakulty jsem odjel na McGill University do Montrealu, kde jsem chtěl získat doktorát z lékařské antropologie (tj. sociálně-antropologického studia medicíny). Zabředl jsem tam ale do finančních problémů. Navíc akademické prostředí i společnost jsou tam o hodně jiné a dost dlouho mi trvalo, než jsem se zorientoval. Nakonec jsem byl rád, že jsem tam v roce 2003 získal magisterský diplom na základě práce o tom, jak sociální vědci zkoumali předkoloniální politický systém ve vnitrozemí Maroka. Nepsal jsem tedy o systému samotném, ale o tom, proč si ho evropští a američtí antropologové představovali tak, jak si ho představovali. Může Vám to připadat abstraktní, ale stejný systém mohl do jisté míry

určovat povstalecké aktivity a reakce místních politických elit po americké invazi v Iráku v roce 2003. Nakonec jsme se se ženou a dětmi, které se nám tam mezitím narodily, vrátili do Čech až v roce 2004. Do roku 2010 jsem pak pracoval ve farmaceutickém sektoru.

Po tomto úvodu je již možné vrátit se k původní otázce. Mé lékařské vzdělání není „původní“, velmi záhy jsem se začal současně věnovat sociálním vědám. Do cizích zemí jezdím právě proto, že jsou „neznámé“, exotika mě totiž vždy přitahovala, ač ne v turistickém slova smyslu. Do subsaharské Afriky jsem začal v roce 2010 jezdit jako volební pozorovatel, vůbec jsem nevěděl, že UHK dostane od října téhož roku akreditaci doktorského studia politologie tohoto svétadilu. Doktorát jsem si v sociálních vědách udělat chtěl, ale očekával jsem výzkum někde v tuzemsku. Odloučení od rodiny je samozřejmě problematické, ale moje žena je Bulharka, žili jsme roky v Montrealu, půl roku ve Švýcarsku, naše děti mají trojí občanství. Nejsme zvyklí sedět doma na peci. Když jsem v Africe, hodně mě mrzí, že nemohu rodinu pozvat, aby se na nějaký čas připojila, je to prostě moc drahé. Obavy z „neznámého“ či „nestability“ nesdílím. Podle mě jde čistě o psychologický blok. Nevyhledávám žádné válečné konflikty, cestu do opravdu „nestabilní“ země bych si pořádně rozmyslel. Togo, Burundi, Zambie či Kongo jsou

prostě jen v některých ohledech „jiné“. Kulturně mi vždy připadala naprosto cizí anglofonní Kanada, po ekonomické či politické stránce dokáže zase překvapit subsaharská Afrika. Nejvíce nebezpečně jsem se cítil v polovině 90. let na cestě po Jihoafrické republice. V rozvojových zemích se zdaleka nejvíce bojím autonehody. Pravděpodobnost být vtažen do nějakých „nepokojů“ je mizivá. Loni jsem navštívil filmový festival v Karlových Varech, byl vítr, na ulici spadl ze třetího patra dvoukilový květináč, člověk si nevybere. Nepřekvapilo by mě, kdyby s výjimkou dopravy byla západní velkoměsta nebezpečnější než africký venkov. Ještě poznámka. Asi to ani v otázce nebylo tak myšleno, ale politickou situaci v afrických zemích se nesnažím nijak „hodnotit“, právě naopak, snad jediné tak trochu „vyhodnotit“. Snažím se především porozumět, proč věci fungují tak, jak fungují, a ne jinak, popř. co způsobuje, že někdy právě jinak fungovat začnou.

Jak byste objasnil společenský význam výzkumu, který provádíte. Občas se z řad veřejnosti ozve otázka, zda má smysl, aby malé Česko hradilo badatelské aktivity ve vzdálených a málo známých teritoriích. Mohl byste se v tomto smyslu pokusit o stručnou „obhajobu“?

Odpovědět lze na více rovinách. V nejobecnějším slova smyslu bych řekl, že jsme dostatečně velká a bohatá země,

abychom si mohli dovolit slušnou míru vzdělanosti ve všech oborech. Počítám v to i skupinu lidí, kteří dokáží chápat, co se děje na kontinentu, který má v tomto století předechnat v počtu obyvatel Asii. Když jsem začal studovat politologii Afriky na UHK, byl jsem šokován, jak málo se o subsaharské Africe ví. Nemyslím teď v České republice, ale obecně. Vrátil bych se zde i ke své předchozí poznámce o válce v Iráku. Je to dobrý příklad, jaké následky může mít nevzdělanost klíčových politiků, úředníků a vojenských šarží. Za druhé, do subsaharské Afriky proudí ohromné množství rozvojové pomoci. Jak chcete tyto prostředky rozumně využít, když nechápete, co se tam děje? Třetí argument je ekonomický. Například Čína a Indie vynakládají ohromné úsilí, aby navázaly s africkými zeměmi ekonomické vazby, a to jak z důvodu preferenčního přístupu k tamějšímu nerostnému bohatství, tak z hlediska odbytiště pro své zboží. Češi jsou paradoxně dobře vybaveni pro poznávání subsaharské Afriky, neboť nejsou zatíženi koloniální minulostí, jako občané malé země vystupují skromně a uměřeně, po stránce pohodlí nejsou rozmazlení, spíš než dlouhé diskuse je baví praktické věci, nebojí se improvizovat, mohou přijít s neotřelým pohledem na nejrůznější tematiku. V institucích Evropské unie i mezinárodních organizacích by mohli snadno získat vliv i dobré jméno jako odborníci na

Afriku, proč do jejich vzdělávání neinvestovat? Proč se nesnažit navazovat obchodní vztahy? Na závěr mě napadá i etický argument. Evropská civilizace stojí na určitých hodnotách. Měli bychom vědět, jaký praktický dopad tyto hodnoty mají na obyvatele třeba i subsaharské Afriky. Kolonialisté se před sto lety plácali po zádech, jak kultivují divočky, ale v mnoha případech došlo k naprostým excesům, z nichž se doposud Afričané vzpomínají. Jak víme, že něco podobného neprobíhá i nyní? Měli bychom se snažit Afričanům (a tím i sobě) porozumět. Vztahy obou kontinentů budou stále užší, populační exploze v Africe je ohromná, migraci se nedá zabránit, jedte se podívat do Itálie nebo Španělska, v budoucnosti budeme muset stále více spolupracovat.

Jak na základě Vašich výsledků a zkušeností nyní vnímáte úsilí o vybudování královéhradecké školy politologických studií latinskoamerického regionu a Afriky a jak vidíte její perspektivu? Tyto oborové specializace se – z pohledu Evropy v malém a neznámém městě – objevily teprve před několika lety?

Vše je o vizi, o lidech, o tom, jak umějí cizí jazyky. Osobně mi tyto „exotické“ studijní obory na UHK, vzhledem k tomu, jak jsou mladé, připadají velmi dobře zajištěné po organizační i finanční stránce. Rozhodně lépe,

než jsem např. poznal antropologii na McGillu, což by měla být druhá nejlepší kanadská univerzita. Na druhé straně o vizi oborů bude třeba v budoucnu diskutovat, je třeba přitáhnout schopné a talentované lidi i zůstat flexibilní. Skutečnost, že Hradec Králové je poměrně malé město, nijak tyto specializace neznevýhodňuje, neboť dopravní spojení do hlavního města je vynikající. Jako jednu z dobrých strategií pro rozvoj oborů vidím cestu studentské a učitelské výměny mezi UHK a latinskoamerickými a africkými institucemi, o evropských či severoamerických ani nemluvě.

A můžete nám svěřit své profesní plány do budoucna?

Vždy se mi líbilo rozkročení mezi akademickou a praktickou sférou a chtěl bych v tom pokračovat. Nejsem typ, který by zbytek života chtěl strávit zdokonalováním se v jedné úzce vymezené oblasti. Po profesní stránce mě zajímá volební sektor, univerzitní prostředí v Africe i na Blízkém východě, státní instituce, částečně i mezinárodní organizace. Snažím se teď ale moc se nerozptylovat, zpracovat velké množství dat, která jsem získal výzkumem, a dokončit co nejrychleji doktorát.

IX. Hradecké dny sociální práce

Martina Macková, Ústav sociální práce UHK

Na počátku zimního semestru tohoto akademického roku se na Univerzitě Hradec Králové konala tradiční mezinárodní vědecká konference Hradecké dny sociální práce, kterou pořádal Ústav sociální práce UHK. Cílem setkání bylo diskutovat o společném tématu spolupráce v sociální práci z pohledu jiných disciplín, na vnitrooborové a mezioborové úrovni v praxi, na makroúrovni sociální práce, při práci s cílovou skupinou seniorek a seniorů a také ve vazbě na zahraniční perspektivy.

Konference se zúčastnilo na 150 hostů, pozvání přijali účastníci nejen domácí, ale také ze Slovenska, Polska a Německa. S hlavním referátem týkajícím se možností a překážek uplatňování restorativního přístupu v českém prostředí vystoupil doc. Oldřich Matoušek spolu s PhDr. Andreou Matouškovou. Odborné diskuse nad příspěvky účastníků v jednotlivých sekcích přinesly

podle sdělení a reakcí moderátorů sekcí, prezentujících i posluchačů inspirovat myšlenky, návrhy, doporučení a příklady spolupráce v oblasti sociální práce v praxi i v rámci vzdělávání. Po dobu konání konference měli účastníci rovněž možnost seznámit se s činnostmi a projekty zařízení státní správy a samosprávy a nestátních neziskových organizací, se kterými Ústav sociální práce Univerzity Hradec Králové úzce spolupracuje při realizaci odborných praxí studentů.

Toto odborné fórum se v průběhu předchozích let stalo jednou z profilových akcí nejnovější univerzitní součásti. Organizátoři a účastníci na něm oceňují zejména tu skutečnost, že nenabízí pouze příležitost k vedení ryze akademického diskurzu, nýbrž že je živým místem kontaktů teorie a praxe, studentů, akademiků i skutečných sociálních pracovníků.

International semestr pod taktovkou ESN Buddy System HK

Jana Stará, Tutor Public Relations, ESN Buddy System HK

Start nového semestru je za dveřmi a členové studentské organizace ESN Buddy System HK jsou opět v pohotovosti. Na UHK totiž přijíždějí noví zahraniční studenti z různých koutů Evropy a světa. Úkol tzv. buddíků je jasný – pomoci jim s prvotními problémy po příjezdu do nového prostředí a zpříjemnit jim studium na univerzitě díky pořádaným společenským akcím. Kvalitní práce a přátelský přístup členů organizace je odměněn tím, že zahraniční studenti doporučují naši univerzitu za cíl studijního pobytu dalším studentům ve svých zemích.

První týden zahraničních studentů v České republice je již tradičně nazýván jako Orientation Week. Studenti mají možnost se zúčastnit několika akcí a jednoduše se tak seznámit mezi sebou. Na Welcome party v bowling baru 69 ESN Buddy System HK přivítal asi 30 nových a 20 stávajících studentů.

Objevili se studenti z Belgie, Řecka, Bulharska, Španělska, z Taiwanu, Mexika i USA. Úterní program byl ve znamení procházky po Hradci Králové za nejkrásnějšími místy a památkami. Středa patřila již tradičně české prezentaci v aule budovy J a následovala international party v music clubu 21. Čtvrteční mezinárodní večere poskytla studentům prostor blýsknout se specialitami ze své země. Ani víkend nezůstal bez akce. Studenti se zúčastnili velmi oblíbeného výletu do Prahy.

ESN Buddy System HK má ale připraveno mnoho dalších akcí během celého semestru. Noví svěřenci se mohou těšit na jazykové večery, tematické party, výlety a sportovní aktivity. Pomyslnou třešničkou na dortu celého semestru bývá Survival Weekend, víkendová akce v přírodě s pestrým programem, jenž se uskuteční již pojednání. Zahraniční studenti se mají opravdu na co těšit!

Díky univerzitě vzniklo unikátní muzeum pravěku

Ondřej Tikovský, kancléř UHK

Ve Všestarech u Hradce Králové slouží již několik týdnů jedinečný archeopark – kombinace muzea a archeologického skanzenu. Myšlenka, koncept a výsledná podoba archeoparku vycházejí z mnohaletého zájmu a úsilí archeologa Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové docenta Radomíra Tichého, který svůj odborný život zasvětil popularizaci svého oboru. V devadesátých letech 20. st. např. se studenty uskutečnil dvě expedice s názvem Monoxylon, v jejichž průběhu posádka výprav testovala na replikách dlabaných člunů námořní migrační možnosti pravěkých lidí. S cílem osvěty i k provádění experimentů docent Tichý také založil, budoval a se studenty provozoval skanzen pravěkého osídlení nejprve u Černilova u Hradce Králové a později přenesl stále se rozšiřující základnu archeologického experimentu do Všestar.

Po řadu let docent Radomír Tichý sbíral zkušenosti od kolegů v Belgii, Francii či Polsku, jež zohledňoval při

budování všestarské „pravěké vesnice“ sloužící univerzitním studentům i početným školním výpravám k živému kontaktu s realitami, které tvořily svět našich pravěkých předků. Nicméně až finanční podpora Evropské unie umožnila zásadní kvalitativní proměnu areálu v moderní středisko nabízející veřejnosti srozumitelný a záživný výklad o pravěkých údobích i o metodách archeologie jako vědy. Díky projektu, jehož nositelem byl Královéhradecký kraj, tak v areálu byla podstatně rozšířena původní replika pravěké vesnice a především vybudována samostatná budova muzea. A právě v ní nalezne návštěvník jedinečnou expozici dějin pravěku, která dosud u nás chyběla.

Péčí týmu docenta Tichého z Katedry archeologie Filozofické fakulty UHK se návštěvníkům otevřely nevšední pohledy do prehistorie. Vtipně pojatá expozice představuje mj. model pravěké krajiny. Důmyslně je řešeno architektonické uspořádání objektu muzea, v němž suterén umožnil představit svět

terénního archeologického výzkumu a z něj získávaných nálezů. Naopak horní patro objektu dovoluje divákovi zaujmout pohled, který nabízí letecká archeologická prospekce.

Slavnostní vernisáž se uskutečnila 15. ledna 2013, kdy muzeum otevřel rektor univerzity prof. Josef Hynek a primátor města Hradec Králové dr. Zdeněk Fink. Muzeum pravěku je otevřeno veřejnosti vždy o víkendech a ve vybrané pracovní dny pro exkurze škol (více na www.arheoparkvsestary.cz).

Univerzita Hradec Králové chápe vznik moderní expozice dějin pravěku jako jeden z dokladů své nezastupitelné role v regionu, díky níž mohou její akademičtí pracovníci předkládat veřejnosti vybrané výsledky své práce a seznamovat ji s poznatky, k nimž ve svém výzkumu dospěli. Docent Radomír Tichý v tomto ohledu věří, že muzeum přispěje k prohloubení zájmu veřejnosti o prehistorii, ukáže možný preventivní přístup archeologie k veřejnosti a poukáže na poznávací hodnotu pravěkých památek.

Akademický filmový klub UHK se vrací

Vítězslav Louda, student UHK a organizátor činnosti klubu

Na půdě Univerzity Hradec Králové již tradičně probíhá promítání filmů pro studenty a pedagogy v rámci Akademického filmového klubu. Současný ročník začal snímkem *Lolita*, jehož režisérem je Stanley Kubrick, jedna z nejvýznamnějších osobností světové kinematografie. Ačkoliv filmový klub navazuje na předešlá léta své činnosti, dočkali se diváci několika zásadních změn. Asi nejpodstatnější změnu představuje otevření AFK i mimoakademické veřejnosti. S tím souvisí i další změna, a to zavedení vstupného ve výši 30 Kč pro studenty a 50 Kč pro ostatní návštěvníky. Nejvíce povzbuzující transformaci však prošla dramaturgie. Promítání filmů se tento akademický rok koná každé úterý, a ne pouze jednou za čtrnáct dní, což dovoluje odvážnější výstavbu programu a nabízí větší prostor, na kterém lze mnohem detailněji představit filmové tvůrce či celá umělecká hnutí. Díky tomu se mohli diváci do konce roku 2012 podrobně seznamovat s tvorbou výše zmíněného Stanleyho

Kubricka. Od 15. ledna 2013 nastupují filmy české nové vlny, tedy snímky náležející do období bezprecedentního rozvoje české kinematografie, v březnu pak tematicky naváží díla té české polistopadové produkce, jež kvalitou a hloubkou sdělení navazují právě na filmová šedesátá léta.

Na činnosti Akademického filmového klubu UHK se podílí skupina složená ze zástupců akademické obce univerzity, pedagogy reprezentuje dr. Jan Mervart z FF UHK a studenty Vítězslav Louda. Ti se také starají o odborné úvody, jež diváky zavedou do širších souvislostí, v nichž promítané filmové dílo získává nové možnosti své interpretace. Filmový klub závisí kromě univerzity také na spolupráci s kinem Bio Central a jeho vedením, Petrem Vítkem a Lucií Farkovou. Kino Bio Central zajišťuje především praktický chod filmového klubu. Více informací naleznete na stránkách Univerzity Hradec Králové či kina Bio Central.

Doc. Ivana Šimonová.

Nová docentka UHK doc. PhDr. Ivana Šimonová, PhD.

Rector Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre prof. Libor Vozár jmenoval k 29. listopadu 2012 dr. Ivanu Šimonovou docentkou v oboru Oborová didaktika.

Na Pedagogické fakultě UKF jmenovaná úspěšně obhájila habilitační práci s názvem E-learning v kontextu vybraných metod oborově-didaktického výzkumu se zaměřením na anglický jazyk a přednesla habilitační přednášku na téma Styly učení a jejich vliv na efektivitu e-learningu v oblasti terciárního jazykového vzdělávání.

Doc. Ivana Šimonová působí od roku 1997 na Katedře aplikované lingvistiky Fakulty informatiky a managementu UHK, kde vyučuje předměty Odborná angličtina 1–6 v prezenční i kombinované formě studia. Je autorkou několika online distančních kurzů pro podporu výuky těchto předmětů. V posledních letech byla spoluřešitelkou vědecko-výzkumného projektu GA ČR, který se zaměřoval na problematiku přínosu moderních technologií v procesu formování a rozvoje kompetencí studentů vysokých škol, a několika projektů FRVŠ z oblasti didaktiky anglického jazyka. V současnosti je řešitelkou projektu GA ČR Formování flexibilního modelu vzdělávacího procesu realizovaného s podporou ICT na základě detekovaného individuálního stylu učení. K monografickým publikacím doc. Šimonové a řešitelského týmu patří výstupy uvedených projektů

(On contribution of modern technologies towards developing key competences; Klíčové kompetence a jejich reflexe v terciárním e-vzdělávání; Styly učení v aplikacích eLearningu; Learning style reflection within tertiary e-education).

Dále se doc. Šimonová dlouhodobě věnuje problematice odborného jazykového vzdělávání na vysokých školách technického zaměření, je členkou Mezinárodního monitorovacího výboru Společnosti pro inženýrskou pedagogiku (IMC IGIP), členkou redakčních rad českých i zahraničních odborných periodik, úzce spolupracuje s několika evropskými i mimoevropskými univerzitami, kde pobývala i na studijních a přednáškových pobytech. V budoucnu se chce věnovat dalšímu rozvoji uvedených oblastí, zvláště se zaměřením na výzkum aktuálních problematických jevů.

Doc. František Vaníček.

Nový docent UHK doc. PhDr. MgA. František Vaníček, Ph.D.

Rektor AMU v Praze doc. Ivo Mathé jmenoval k 3. prosinci 2012 dr. Františka Vaníčka docentem pro obor Hudební umění – hra na varhany. Jmenovaný úspěšně obhájil na Hudební a taneční fakultě AMU uměleckou habilitaci, která spočívala v předložení a obhájení souhrnu odborné umělecké a pedagogické činnosti a v habilitační přednášce.

Za sledované období předložil doc. Vaníček soupis celkem 923 uznatelných koncertů. Z toho se jednalo o celkem 462 sólových varhanních koncertů, realizovaných převážně v zahraničí (326), a o celkem 461 koncertů v komorní spolupráci (koncerty s dalšími sólisty a pěveckými sbory), z toho opět byla většina uskutečněna v zahraničí (299). Uvedená koncertní aktivita byla doplněna požadovanými ohlasy koncertů především v podobě odborných kritik. Dále byl předložen soupis 57 realizovaných uměleckých nahrávek.

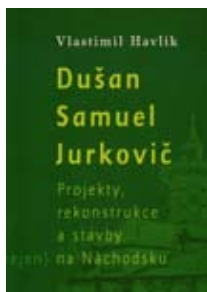
Habilitační komise složená z předních českých varhaníků a pedagogů našich uměleckých vysokých škol konstatovala na základě předložených výsledků, že rozsah jeho činnosti a kvantita i kvalita vykazovaných uměleckých aktivit přesahuje požadavky na uměleckou habilitaci v tomto oboru kladené.

Dne 1. listopadu 2012 doc. Vaníček přednesl a úspěšně obhájil před Uměleckou radou HAMU v Praze habilitační přednášku na téma „Funkce varhan a možnosti formace chrámových varhaníků“, ve které shrnul dosavadní poznatky ze vzdělávání chrámových varhaníků na PdF UHK a nastínil možnosti dalšího rozvoje tohoto oboru, jemuž se na naší univerzitě intenzivně věnuje.

Doc. Vaníček působí na Hudební katedře Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové jako tajemník a na této katedře rovněž vede Oddělení chrámové hudby, sbormistrovství a sólové interpretace. A právě rozvoji těchto oborů se doc. Vaníček chce intenzivně věnovat i nadále. Společně s vedoucím katedry doc. Chrobákem se zasloužili o zařazení neuměleckých VŠ a fakult do nově vzniklého RUV – rejstříku uměleckých výsledků. Tato skutečnost v budoucnu jistě pomůže finanční stabilizaci oborů vyučovaných na Hudební katedře PdF UHK. Dalším bodem zájmu je rovněž snaha o získání vyšších koeficientů pro pedagogicko-umělecké obory etablované na PdF UHK.

Univerzita publikující

Z KNIŽNÍCH NOVINEK NAŠICH PRACOVNÍKŮ

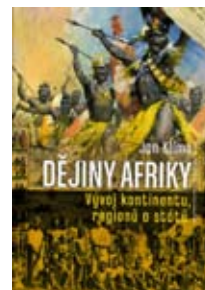

PhDr. Vlastimil Havlík, Ph.D., Katedra výtvarné kultury a textilní tvorby PdF UHK

HAVLÍK, Vlastimil: Dušan Samuel Jurkovič. Projekty, rekonstrukce a stavby (nejen) na Náchodsku. Nové Město nad Metují: Městská knihovna a o.s. Poznávání 2012, 143 stran, ISBN 978-80-87743-00-3.

Dušan Samuel Jurkovič (1868–1947) je významnou osobností středoevropské architektury konce 19. a první poloviny

20. století a dosud nejznámějším slovenským architektem. Výsledky jeho práce z předválečného i meziválečného období se nacházejí na Moravě a v Čechách, zejména na Náchodsku. Pozornost si zaslouží Jurkovičovy adaptace, stavby a další architektonické realizace a stejně tak jeho počiny v oblasti záchrany kulturních památek. Za záslužné lze považovat jeho rekonstrukce historických objektů. Navrhoval venkovská obydlí, dělnické domky, nájemní domy i vily, administrativní budovy a banky, turistická, sportovní a zdravotnická zařízení, školy, kostely a fary, pamětní desky, vojenské hřbitovy, náhrobky, pomníky i mohyly, industriální stavby. Věnoval se rekonstrukcím a úpravám obytných domů, rekreačních a lázeňských objektů, zámků a hradů, církevních staveb. Uplatnil se rovněž jako interiérový architekt, je autorem velkého množství návrhů nábytku a nejrůznějších bytových doplňků. Představovaná publikace je proto cenným katalogem jeho díla nejen pro specialisty, nýbrž i pro mnohé laické vyznavače jeho díla.

doc. PhDr. Jan Klíma, Katedra politologie FF UHK

KLÍMA, Jan: Dějiny Afriky. Vývoj kontinentu, regionů a států. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2012, 688 stran, ISBN 978-80-7422-189-7.

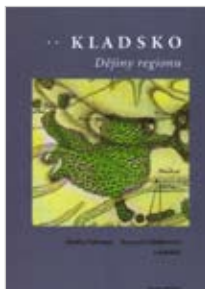
Z úmyslu napsat skriptum pro magisterský obor Politologie – africká studia se vyvinula kniha, jejíž objemnost zcela odpovídá rozměrům afrického kontinentu. Koncepce tohoto titulu vychází z potřeby popsat zejména recentní události, proto jsou nejstarší dějiny uvedeny stručně, zato období kolonialismu, dekolonizace a zejména posledních pěti dekad je charakterizováno stále podrobněji. Svými pohledy do vývoje všech ostrovních i pevninských, severních i subsaharských států tak kniha umožňuje orientovat se v obecných i specifických poměrech každé součásti kontinentu třikrát většího než Evropa. Soupis pramenů a literatury prozrazuje, že oporou dnešních syntéz už může být – kromě nepřeborného množství zahraničních titulů – i bohatá česká afrikanistika, často i z pera kolegů z mateřské Katedry politologie FF UHK. V době globalizace jsou Dějiny Afriky vítaným příspěvkem k poznání a diskusi, a to zdaleka nejen pro historiky nebo afrikanisty.

PhDr. Petr Šída, Ph.D., Katedra archeologie FF UHK

ŠÍDA, Petr: Metody terénního výzkumu a vyhodnocení paleolitických a mezolitických situací. Ústí nad Orlicí: Oltis 2012, 216 stran, ISBN 978-80-7405-182-1.

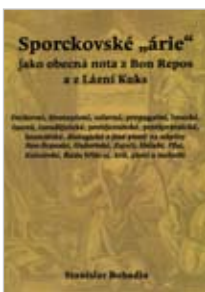
Tato kniha se zaměřuje na metodu terénní archeologické práce při destruktivním výzkumu a její provázání s metodami vyhodnocení. Možnosti dalšího vyhodnocení jsou přímo ovlivněny vedením archeologického výzkumu. Výtěžnost informací je přitom přímo závislá na použité terénní metodě výzkumu. Text je doplněn celou řadou barevných i černobílých fotomateriálů a nákrešů. Zabývá se v první řadě metodami výzkumu, dokumentací nálezů, stratigrafií a datováním či vzorkováním ekofaktů a přírodovědných dat. V dalším oddíle autor pojednává o postupech vyhodnocování, mj. planigrafické analýze či vrstevnicovém zobrazení plošných hustot. Čtvrtý oddíl pak představuje čtenáři modelové výzkumy, například lokality pod spraší, ve velkoobjemové stavební jámě či jeskyně.

**doc. PhDr. Ondřej Felcman, CSc., a kol.,
Historický ústav FF UHK**

FELCMAN, Ondřej – GŁADKIEWICZ, Ryszard a kolektiv: Kladsko. Dějiny regionu. Hradec Králové, Wrocław, Praha, Kłodzko: 2012, 608 stran a 36 stran barevných příloh, ISBN 978-80-87607-00-8, 978-83-928987-3-3, 978-80-7286-191-0, 978-83-926328-3-2.

Publikace přináší syntetický, ucelený pohled na složité dějiny kladského regionu (v české historiografii poprvé). Kladsko jako kraj a posléze hrabství patřilo až do poloviny 18. století do Čech a českého státu. Po pruské anexi změnilo zemskou i státní příslušnost a stalo se na dvě století součástí nejprve pruského a potom německého Slezska. V roce 1945 bylo Kladsko včleněno do polského státu. Syntéza je společným dílem početného kolektivu zkušených českých a polských badatelů aktivně činných na poli kladských dějin. Výklad se opírá o poznatky české, polské a německé historiografie a bohatou pramennou základnu. Syntézu doprovázejí studie o vládčích kladského kraje a hrabství, o zemském znaku, kladských mincích a mapách, které umocní výsledný dojem čtenáře o regionu, jenž ve středoevropském prostoru tvořil vždy svéráznou geografickou, historickou a kulturní jednotku.

**doc. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.,
Hudební katedra PdF UHK**

BOHADLO, Stanislav: Sporckovské „árie“ jako obecná nota z Bon Repos a z Lázní Kuks. Ústí nad Orlicí: Ofts 2012, 199 stran, ISBN 978-80-7405-183-8.

Duchovní, životopisné, oslavné, propagační, lovecké, časové, čarodějnické, protijezuitské, protiprávní, kramářské, dialogické a jiné písně na nápěvy Bon-Reporské, Hubertské,

Zaječí, Holubí, Pfuj, Kalvárské, Řádu kříže aj. árií, písní a melodií. Studium barokní doby, společnosti a umění stále přesvědčivěji dokazuje, že se nejedná pouze o údaje, data, vztahy a umělecké výkony hodné evidence a archivování, ale že máme před sebou mnohohrstevnatou aktivitu národů, sociálních skupin, institucí a jednotlivců, která i dnes nabízí prostřednictvím uměleckých děl všeho druhu neopakovatelné estetické zážitky i úhly filozofického pojetí světa.

doc. PhDr. Dana Musilová, CSc., Historický ústav FF UHK, a PhDr. Marie Bahenská, Ph.D., Historický ústav FF UHK a Masarykův ústav AV ČR, v.v.i., a doc. Mgr. Libuše Heczková, Ph.D., FF UK v Praze

BAHENSKÁ, Marie – HECZKOVÁ, Libuše – MUSILOVÁ, Dana: Iluze spásy. České feministické myšlení 19. a 20. století. České Budějovice: Bohumír Němec – Veduta 2011, 282 stran, ISBN 978-80-86829-79-1.

Trojice autorek se zabývá vývojem feministického myšlení v českých zemích a v Československu od poloviny 19. do poloviny 20. století. Práce sleduje jeho projevy v kontextu evropského feministického myšlení a v jednotlivých etapách života ženy. Zvláštní pozornost věnuje problematice ženského vzdělávání, mateřství a veřejné činnosti. Práci doplňují portréty významných akterek a aktérů příběhu českého feministického myšlení.

**Mgr. Jaroslav Daneš, Ph.D.,
Katedra filozofie a společenských věd FF UHK**

DANEŠ, Jaroslav: Politické aspekty řecké tragédie. Červený Kostelec: Pavel Mervart 2012, 158 stran českého a 166 stran anglického textu, ISBN 978-80-7465-028-4.

Řecká tragédie je bytostně politická, neboť život v polis i jeho inverze je ústředním tématem tragického dramatu.

V této knize si proto autor klade za cíl pojednat o politických aspektech athénské tragického divadla a odpovědět na několik otázek: Co nás opravňuje hovořit o athénské tragickém divadle jako o politické instituci? Jakými různými způsoby můžeme číst athénskou tragickou poezii a s jakými výsledky? Jaký mají dochované tragédie vztah k ideologii demokratických a imperiálních Athén? Na tyto otázky odpovídá mladý filozof na základě svého dlouholetého studia a třibení odborných názorů v mezinárodní filozofické obci. Kniha je psána anglicky a česky, a to s ohledem na dvojí cíl. V první řadě má přispět do mezinárodní debaty o daném tématu s tím, že kvalitou příspěvku zhodnotí široká odborná zahraniční veřejnost. Druhým smyslem představeného textu je poskytnout české čtenářské obci – odborné a částečně i laické – vhled do tématu, které v tuzemsku dosud nebylo zpracováno.

Už máte Mobilní banku ve svém Androidu?

Používáte internetové bankovníctví SERVIS 24 České spořitelny? Máte mobilní telefon se systémem Android? Pak zkuste novou aplikaci SERVIS 24 Mobilní banka, kterou si zdarma stáhnete na Google Play.

Stejně jako v oblíbené aplikaci pro iPhone a ostatní zařízení se systémem iOS můžete pomocí Mobilní banky spravovat svůj účet: skenovat a platit složenky, zadávat jednorázové příkazy, prohlížet si historii transakcí nebo zůstatek na účtu. Můžete také přímo kontaktovat Českou spořitelnu, vyhledat nej-

bližší bankomat nebo pobočku a zjistit její otevírací dobu. Bezpečnost aplikace je vysoká a zajišťuje ji několik komponentů, které se vzájemně doplňují: klientské číslo, heslo, zašifrovaná komunikace mezi mobilním zařízením a bankou a také nastavením denních a měsíčních limitů pro bankovní operace.

Skvělá zpráva pro všechny milovníky zimních sportů! Pokud máte platební kartu MasterCard® nebo Maestro® a jste klientem České spořitelny, zapojte se do zimní kampaně společnosti MasterCard® a získejte zajímavé výhody, například týdenní skipas v Alpách o 24 EUR levněji.

Stačí se jen zaregistrovat na www.mastercard-soutez.cz a hned získáte poukaz na 10% slevu na nákup skipasů v rakouské lyžařské oblasti Sölden v údolí

Ötztal. Sleva platí pro jeden nákup až pěti skipasů v minimální délce tři dny. Jméno na kartě MasterCard® nebo Maestro®, se kterou budete skipasy platit, musí být stejné jako jméno na poukazu. Akce trvá do 31. března 2013 a poukaz můžete uplatnit až do 5. května 2013.

Navíc můžete v soutěži na facebooku MasterCard® vyhrát lyže nebo snowboard se svým vlastním designem. Více informací o soutěži najdete na www.mastercard-soutez.cz

FIM

informatika — management
finance — cestovní ruch

PdF

učitelství všech kombinací — vychovatelství — filologie
specializované pedagogické disciplíny — umělecky zaměřená studia

PřF

přírodní vědy a matematika
v aplikovaných specializacích

FF

politologie — historickovědní obory
filozofie — sociologie — speciální informatika

ÚSP

aplikované sociální disciplíny

www.uhk.cz

**UHK —
dokonalá
pestrost
vzdělávání!**

ZPRAVODAJ UHK – informační zpravodaj Univerzity Hradec Králové, vychází zpravidla čtyřikrát ročně. Zapsán do evidence periodického tisku pod číslem MK ČR E 15365. Toto číslo vyšlo v únoru 2013. Elektronické vydání a archiv starších čísel na adrese: www.uhk.cz/uhk/zpravodaj. Uzávěrka příštího čísla je 8. března 2013. Příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zpravodaj@uhk.cz.

Redakční rada: PhDr. Ondřej Tikovský, Ph.D., (šéfredaktor), doc. PhDr. Iva Jedličková, CSc., doc. PhDr. Jana Ondráková, Ph.D., Ing. Věra Palánová, Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D., Ing. Petr Exner, doc. PhDr. Vladimír Koblížek, Ph.D., Mgr. Václav Víška, Ph.D.

Redakční rada si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.
Fotografie: archiv Zpravodaje UHK, Michal Zámečník (s. 11, 26, 36, 38, 40) Vladimír Mlynářčík (s. 4, 5, 6, 7, 18, 20–21, 25), Zdeněk Beneš (s. 17), Michal Urban (s. 10), Pavel Sůva (s. 13), archiv Radima Tobolky (s. 29, 33), archiv Františka Vaníčka (s. 42).

Grafická koncepce: Jiří Toman a Michal Kukačka
Sazba a tisk: Remarque studio a.s., Hradec Králové

zima / 2013

www.uhk.cz